

[Prima Pagină](#) > ... > [Proceduri Judiciare](#) > [Cauze Civile](#) > [Notificarea Sau Comunicarea Documentelor:](#)
[Transmiterea Oficială a Documentelor](#) > [Germany](#)

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „notificarea sau comunicarea actelor judiciare”?

Notificarea sau comunicarea înseamnă comunicarea actelor persoanei căreia trebuie să i se notifice sau să i se comunice actele (destinatarul). Acest lucru trebuie realizat și documentat în conformitate cu normele juridice oficiale. Notificarea are scopul de a permite destinatarului să ia cunoștință de anumite informații. Notificarea sau comunicarea are scopul de a asigura că destinatarul ia cunoștință de procedură sau, cel puțin, că are posibilitatea de a lua cunoștință de aceasta. Notificarea sau comunicarea constituie, de asemenea, dovada momentului și a modului în care actul a fost predat unui destinatar.

În cadrul procedurilor judiciare, actele sunt notificate sau comunicate pentru a asigura proceduri juridice corespunzătoare și proceduri judiciare echitabile. Acesta este motivul pentru care există norme specifice privind notificarea sau comunicarea actelor judiciare.

2 Care acte judiciare trebuie notificate sau comunicate în mod oficial?

Dreptul german nu reglementează în mod concludent actele specifice care trebuie notificate sau comunicate în mod oficial. Notificarea sau comunicarea oficială este necesară ori de câte ori aceasta este adecvată sau necesară – de exemplu, în cazul în care drepturile sunt stabilite sau termenele încep să curgă numai de la efectuarea notificării sau comunicării. Într-o anumită măsură, Codul de procedură civilă (*Zivilprozessordnung*, ZPO) specifică actele care trebuie notificate sau comunicate. Actele care trebuie notificate sau comunicate prin lege sunt, de exemplu, actele care inițiază proceduri judiciare și hotărârile judecătorești împotriva cărora poate fi introdusă o cale de atac.

3 Cine este responsabil de notificarea sau comunicarea unui act judiciar?

Persoana responsabilă de notificarea sau comunicarea actelor se stabilește în funcție de modul în care se efectuează notificarea sau comunicarea, și anume în mod automat în temeiul articolelor 166-190 din Codul de procedură civilă sau la cererea părților în temeiul articolelor 191-195 din Codul de procedură civilă.

De regulă, notificarea sau comunicarea trebuie să se efectueze în mod automat. În principiu, notificarea sau comunicarea este efectuată de grefa instanței în fața căreia sunt pendinte procedurile, în conformitate cu articolul 168 alineatul (1) din Codul de procedură civilă. Grefa poate încredința notificarea sau comunicarea unui operator poștal sau unui membru al personalului judiciar sau o poate efectua singură.

Notificarea sau comunicarea la cererea părților are loc numai în cazul în care legea permite sau prevede acest lucru. În temeiul articolului 192 din Codul de procedură civilă, aceasta este efectuată de obicei de către executorul judecătoresc. Executorul judecătoresc este însărcinat cu notificarea sau comunicarea fie direct de către parte, fie indirect, prin intermediul grefei instanței de judecată. La rândul său, executorul judecătoresc poate încredința unui operator poștal notificarea sau comunicarea în conformitate cu articolul 194 din Codul de procedură civilă.

4 Informații legate de adresa destinatarului

4.1 Autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

În general, o autoritate germană solicitată de o autoritate străină să notifice sau să comunice acte în Germania va încerca să stabilească adresa actuală a destinatarului în cazul în care constată că destinatarul nu locuiește la adresa indicată în cererea de notificare sau comunicare sau dacă adresa indicată în cererea de notificare sau comunicare este incompletă sau incorectă. Cu toate acestea, autoritatea germană face acest demers voluntar, neavând nicio obligație în acest sens.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

În temeiul articolului 44 din Legea federală germană privind înregistrarea (*Bundesmeldegesetz* – BMG), autoritățile publice străine și persoanele fizice străine pot obține un extras simplu din registru (*einfache Melderegisterauskunft*) privind o anumită persoană de la autoritățile de înregistrare germane, fără a indica vreun motiv.

Extrasul simplu din registru include:

- numele de familie;
- prenumele, indicându-se numele obișnuit;
- titlul de doctor;
- adresele actuale și,
- dacă persoana este decedată, o declarație în acest sens.

Cererea trebuie să fie adresată autorității de înregistrare competente. De regulă, aceasta va fi biroul local pentru evidența populației (*Bürgeramt*) din comuna sau orașul în care se crede că ar locui persoana. Din ce în ce mai multe comune oferă posibilitatea de a obține extrasul din registru online.

Pentru extrasul din registru se percepe o taxă. Suma variază de la un land la altul.

Extrasul din registru poate fi eliberat numai dacă persoana căutată poate fi identificată cu exactitate din informațiile furnizate de autoritatea solicitantă. Nu este posibil să se prezinte o „listă de rezultate” cu nume posibile. În plus, persoana sau entitatea care solicită informațiile trebuie să declare că nu va utiliza datele în scopuri publicitare sau în scopul comerțului cu adrese.

Extrasul din registru nu se eliberează în cazul în care în registru este înscrisă o blocare a divulgării informațiilor persoanei în cauză în conformitate cu articolul 51 sau o notificare de nedivulgare condiționată în conformitate cu articolul 52 din Legea federală germană privind înregistrarea și în cazul în care nu se poate exclude probabilitatea ca eliberarea extrasului să aducă atingere intereselor protejate.

În contextul activităților care intră, total sau parțial, în domeniul de aplicare a legislației UE, datele care depășesc acest domeniu de aplicare pot fi transmise, în temeiul articolului 35 din Legea federală germană privind înregistrarea, autorităților publice ale altor state membre ale Uniunii Europene, autorităților publice ale altor state contractante la Acordul privind Spațiul Economic European, instituțiilor și organelor Uniunii Europene

sau instituțiilor și organelor Comunității Europene a Energiei Atomice, în măsura în care transmiterea este necesară pentru îndeplinirea atribuțiilor autorității solicitante.

4.3 Ce tip de asistență pentru informațiile legate de adresa destinatarului din alte state membre oferă autoritățile acestui stat membru în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Germania oferă asistență în ceea ce privește întrebările legate de adresa destinatarului în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor prin furnizarea de informații detaliate pe portalul european e-justiție cu privire la modul în care pot fi găsite adresele persoanelor cărora trebuie să li se notifice sau comunice actul în Germania.

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de notificare sau comunicare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

Cel mai frecvent tip de notificare sau comunicare este notificarea sau comunicarea automată. De regulă, aceasta este efectuată de un operator poștal. În conformitate cu articolul 176 alineatul (2) din Codul de procedură civilă, grefa instanței eliberează operatorului poștal o cerere de notificare sau comunicare și prezintă fizic actul care trebuie notificat sau comunicat într-un plic sigilat, împreună cu un formular gata de utilizare de înregistrare a notificării sau comunicării. Operatorul poștal efectuează notificarea sau comunicarea, completează formularul de înregistrare a notificării sau comunicării și îl returnează imediat la grefa instanței.

Actul care trebuie notificat sau comunicat este predat destinatarului în conformitate cu articolul 177 din Codul de procedură civilă german. Această predare poate avea loc oriunde și nu este legată de o anumită locație. În cazul în care destinatarul nu are capacitate procesuală, actele ar trebui notificate sau comunicate tutorelui destinatarului în conformitate cu articolul 170 alineatul (1) prima teză din Codul de procedură civilă.

Există mai multe metode alternative de notificare sau comunicare. În temeiul articolului 171 din Codul de procedură civilă, actele pot fi, de asemenea, notificate sau comunicate reprezentantului autorizat al destinatarului. În cadrul procedurilor judiciare, actele sunt, de obicei, notificate sau comunicate, pe bază de confirmare de primire, reprezentantului legal al destinatarului, în conformitate cu articolele 172 și 174 din Codul de procedură civilă. Reprezentantul legal trimite instanței confirmarea de primire.

În cazul în care ambele părți la procedurile judiciare au reprezentare legală, actele pot fi, de asemenea, notificate sau comunicate de la avocat la avocat în temeiul articolului 195 din Codul de procedură civilă. Acest lucru este valabil, de asemenea, pentru actele care trebuie notificate sau comunicate în mod automat, în cazul în care partea adversă nu trebuie să fie informată cu privire la o hotărâre judecătorească în același timp. Astfel de acte trebuie să conțină o declarație care să ateste că acestea sunt notificate sau comunicate de către un avocat celuilalt. De asemenea, dovada notificării sau comunicării este furnizată de confirmarea de primire.

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție

de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

În principiu, în conformitate cu articolele 173 și 130a din Codul de procedură civilă, actele electronice pot fi notificate sau comunicate pe cale electronică prin mijloace securizate de transmitere (De-Mail, căsuțe poștale electronice specifice, cont de utilizator al unei organizații a societății civile) în toate procedurile civile. Avocații, notarii, executorii judecătorești și, începând din 1 ianuarie 2023, consultanții fiscali și autoritățile, organismele și instituțiile de drept public și, începând din 1 ianuarie 2024, alte persoane în legătură cu care, având în vedere natura profesiei lor, se presupune că sunt deosebit de fiabile, trebuie să creeze un canal securizat pentru notificarea sau comunicarea actelor pe cale electronică. Actele pot fi comunicate sau notificate în format electronic altor părți la procedură numai în cazul în care acestea și-au dat consimțământul în mod expres cu privire la transferul de acte electronice pentru procedurile în cauză sau, în cazul persoanelor juridice, dacă acestea și-au dat acordul în general în acest sens.

De asemenea, actele pot fi notificate sau comunicate prin fax avocaților, notarilor, executorilor judecătorești, consultanților fiscali, altor persoane în legătură cu care, având în vedere natura profesiei lor, se presupune că sunt deosebit de fiabile, precum și autorităților, organismelor și instituțiilor de drept public. Ca dovadă a notificării sau comunicării prin fax este suficientă confirmarea de primire, care a fost semnată și datată de către destinatar. Confirmarea de primire poate fi returnată instanței utilizând un formular pe suport de hârtie pretipărit, prin fax sau ca document electronic.

Notificarea sau comunicarea prin SMS nu este permisă.

Notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor electronice este permisă pentru toate tipurile de proceduri în temeiul Codului de procedură civilă.

6.1 Ce tip de notificare sau comunicare pe cale electronică în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor este disponibilă în acest stat membru în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată direct către o persoană a cărei adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare se află într-un alt stat membru?

Notificarea sau comunicarea pe cale electronică, în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, este posibilă în prezent numai în forma descrisă la articolul 19 alineatul (1) litera (a).

6.2 A specificat acest stat membru, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, condiții suplimentare în care va accepta notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail menționată la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Notificarea sau comunicarea pe cale electronică, în sensul articolului 19 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, nu este încă posibilă.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele?

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

Următorul răspuns se aplică la întrebările 7.1-7.3:

În cazul în care nu este posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar în mod direct, se poate utiliza alternativ o procedură numită „notificare sau comunicare indirectă”. Notificarea sau comunicarea indirectă poate lua următoarele forme:

(a) notificarea sau comunicarea indirectă unui „destinatar alternativ” (articolul 178 din Codul de procedură civilă):

Principala formă de notificare sau comunicare indirectă este notificarea sau comunicarea unui destinatar alternativ în temeiul articolului 178 din Codul de procedură civilă. În cazul în care destinatarul efectiv nu poate fi găsit la reședința sa, la sediul său comercial sau într-o instituție colectivă (cum ar fi o închisoare sau un spital) în care locuiește, se poate efectua o notificare sau comunicare indirectă, actul fiind predat uneia dintre următoarele persoane:

- la reședința destinatarului: unui membru adult al familiei, unei persoane angajate de familie sau unui coleg de apartament adult care locuiește în mod permanent în locuința respectivă,
- la sediul comercial al destinatarului: unei persoane care desfășoară o activitate salariată;
- la instituții: șeful instituției sau unui reprezentant autorizat.

Cu toate acestea, în temeiul articolului 178 alineatul (2) din Codul de procedură civilă, notificarea sau comunicarea indirectă prin predarea actului către persoanele menționate mai sus nu este permisă în cazul în care persoana în cauză este implicată în litigiu în calitate de parte adversă a persoanei căreia trebuie să îi fie notificate sau comunicate actele. În cazul notificării sau comunicării indirecte unui destinatar alternativ, actul este considerat ca fiind notificat sau comunicat de îndată ce este predat destinatarului alternativ.

(b) notificarea sau comunicarea indirectă prin introducerea în cutia poștală în temeiul articolului 180 din Codul de procedură civilă:

În cazul în care notificarea sau comunicarea indirectă unui destinatar alternativ la locul de reședință sau la sediul comercial nu poate fi realizată, poate fi efectuată notificarea sau comunicarea indirectă prin introducerea în cutia poștală (articolul 180 din Codul de procedură civilă german). În acest caz, actul trebuie să fie introdus într-o cutie poștală care aparține reședinței sau sediului comercial. Actul este considerat ca fiind notificat sau comunicat de îndată ce este introdus în cutia poștală.

(c) notificarea sau comunicarea indirectă prin depunerea actelor în temeiul articolului 181 din Codul de procedură civilă:

În cazul în care nu este posibil să se efectueze notificarea sau comunicarea indirectă la locul de reședință a destinatarului sau să se efectueze notificarea sau comunicarea indirectă prin introducerea în cutia poștală, notificarea sau comunicarea indirectă se poate realiza prin depunerea actului la instanță în temeiul articolului 181 din Codul de procedură civilă. Actul poate fi depus la grefa instanței locale (*Amtsgericht*) în raza căreia se află locul de notificare sau comunicare sau, în cazul în care notificarea sau comunicarea actului s-a încredințat serviciilor poștale, într-un loc stabilit de serviciul poștal în cadrul locului de notificare sau comunicare sau în cadrul sediului instanței locale. O înștiințare scrisă a unei astfel de depuneri trebuie transmisă destinatarului în maniera standard pentru livrarea de scrisori obișnuite. În cazul în care acest lucru nu este posibil, înștiințarea scrisă trebuie să fie afișată pe ușa reședinței, a sediului comercial sau a instituției. Actul este considerat ca fiind notificat sau comunicat de îndată ce este prezentată înștiințarea scrisă.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

În cazul în care destinatarul este găsit la reședință, la sediul comercial sau într-o instituție colectivă, dar refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, trebuie să se facă distincție între următoarele situații:

În cazul în care refuzul este justificat, procedura de notificare sau comunicare trebuie să fie reluată de la început. Un exemplu de refuz justificat ar fi dacă adresa este greșită sau dacă destinatarul nu a fost identificat cu exactitate.

În cazul în care refuzul nu este justificat, actul trebuie să fie lăsat la locul de reședință sau la sediul comercial în temeiul articolului 179 din Codul de procedură civilă. În cazul în care destinatarul nu are o reședință sau un sediu comercial, actul trebuie să fie returnat expeditorului. În cazul în care actul care trebuie notificat sau comunicat este refuzat în mod nejustificat, actul este considerat ca fiind notificat sau comunicat.

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, în hotărârea pronunțată la 2 martie 2017 în cauza C-354/15 – Henderson, notificarea sau comunicarea prin poștă cu confirmare de primire se efectuează, de asemenea, prin remiterea actului unui terț, în cazul în care remiterea are loc la domiciliul destinatarului. Această dispoziție se aplică numai adulților aflați în interiorul reședinței destinatarului prevăzut atunci când are loc notificarea sau comunicarea, indiferent dacă sunt membri de familie care locuiesc la aceeași adresă ca destinatarul sau sunt persoane angajate de acesta. În temeiul articolului 18-003 nr. 4.1 din Regulamentul Convenției Uniunii Poștale Universale, confirmarea de primire poate fi semnată de o altă persoană decât destinatarul, cu condiția ca această persoană să fie autorizată să accepte livrarea în conformitate cu reglementările țării de destinație.

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale – a se vedea mai sus)?

În conformitate cu articolul 19-104 nr. 5.3. din Regulamentul Convenției Uniunii Poștale Universale, serviciul poștal trebuie să păstreze corespondența gata de colectare în cazul în care încercarea de notificare sau comunicare eșuează. Deutsche Post AG va livra scrisori recomandate doar destinatarului în persoană sau unei persoane care a fost autorizată în scris de către destinatar să accepte livrarea. În hotărârea sa din 2 martie 2017, pronunțată în cauza C-354/15 – Henderson, Curtea de Justiție a Uniunii Europene statuează că o notificare sau o comunicare prevăzută la articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor nu poate fi considerată ca fiind efectuată decât dacă destinatarul sau destinatarul alternativ a completat confirmarea de primire sau un document echivalent. În cazul în care actul expedit nu este colectat, se consideră că notificarea sau comunicarea nu a avut loc.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

În conformitate cu articolul 19-104 nr. 5.3 din Regulamentul Convenției Uniunii Poștale Universale, perioada de păstrare este definită de reglementările naționale. Cu toate acestea, perioada nu ar trebui să depășească o lună. În cazuri excepționale foarte limitate, perioada poate fi de maximum două luni. Deutsche Post AG păstrează trimiterea poștală timp de o săptămână de la notificarea destinatarului. Agentul de livrare lasă o înștiințare în cutia poștală a destinatarului cu detalii privind oficiul de la care trimiterea poștală poate fi colectată și perioada în care aceasta va rămâne disponibilă pentru colectare.

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

Există mai multe tipuri de dovezi scrise din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat. De regulă, pentru a dovedi că un act a fost notificat sau comunicat, trebuie să se furnizeze o dovadă a notificării sau comunicării utilizând formularul pretipărit furnizat în acest scop, care să fie returnată imediat la grefa instanței în conformitate cu articolul 182 din Codul de procedură civilă. Formularul de înregistrare a notificării sau comunicării conține toate detaliile necesare pentru confirmarea notificării sau comunicării, inclusiv în special:

- identitatea persoanei căreia trebuie să i se notifice sau comunice actul,
- identitatea persoanei căreia i s-a predat actul,
- locul, data și - la cererea instanței - momentul notificării sau comunicării,

numele, prenumele și semnătura agentului de livrare și, dacă este cazul, detaliile societății mandatate sau ale autorității solicitate.

În cazul în care actele sunt notificate sau comunicate la cererea părților în cauză, formularul de înregistrare a notificării sau comunicării trebuie să fie înmănat părții în numele căreia au fost notificate sau comunicate actele, în conformitate cu articolul 193 alineatul (4) din Codul de procedură civilă.

La cerere, grefa instanței confirmă momentul notificării sau comunicării în conformitate cu articolul 169 alineatul (1) din Codul de procedură civilă.

În cazul notificării sau comunicării indirecte, formularul de înregistrare a notificării sau comunicării trebuie să conțină întotdeauna motivul pentru notificarea sau comunicarea indirectă. În cazul notificării sau comunicării indirecte prin depunerea actului, trebuie inclusă o notă în formularul de înregistrare a notificării sau comunicării care să indice modul în care depunerea a fost comunicată în scris. În cazul în care acceptarea actului este refuzată în mod nejustificat, trebuie inclusă o notă în formularul de înregistrare a notificării sau comunicării care să indice cine a refuzat să accepte actul și dacă scrisoarea a fost lăsată la locul de notificare sau comunicare sau a fost returnată expeditorului.

În anumite cazuri, nu este necesar să se întocmească formularul de înregistrare a notificării sau comunicării:

- în cazul în care un act este notificat sau comunicat prin livrarea sa fizică la sediul oficial al instanței, o notă pe act și la dosar care să indice faptul că acesta a fost notificat sau comunicat și momentul când a avut loc aceasta constituie dovada notificării sau comunicării, în conformitate cu articolul 174 a doua teză din Codul de procedură civilă.
- atunci când un act este notificat sau comunicat unui avocat, o confirmare de primire din partea avocatului constituie o dovadă suficientă a notificării sau comunicării, în conformitate cu articolul 175 din Codul de procedură civilă;
- în cazul notificării sau comunicării prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, confirmarea de primire constituie dovadă suficientă a notificării sau comunicării în conformitate cu articolul 176 alineatul (1) a doua teză din Codul de procedură civilă. Același lucru este valabil și pentru notificarea sau comunicarea prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire în străinătate [articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor și articolul 183 alineatul (2) prima parte a celei de a doua teze și articolul 183 alineatul (5) prima teză din Codul de procedură civilă].
- în cazul în care un act este notificat sau comunicat în străinătate cu ajutorul autorităților străine sau prin intermediul misiunilor diplomatice germane, un certificat din partea autorității solicitate constituie dovada notificării sau comunicării [articolul 16 din Legea consulară (*Konsulargesetz*), articolul 183 alineatul (5) a doua teză din Codul de procedură civilă].
- în cazul în care un act este notificat sau comunicat pe cale electronică, în cazul notificării sau comunicării către avocați, notari, executori judecătorești, consultanți fiscali, alte persoane în legătură cu care, având în vedere natura profesiei lor, se presupune că sunt deosebit de fiabile, autorități, organisme și instituții de drept public, trimiterea unei confirmări de primire constituie dovada suficientă, în conformitate cu articolul 173 alineatul (3) din Codul de procedură civilă. În cazul notificării sau comunicării către alți destinatari, nu există nicio dovadă scrisă. În aceste cazuri, în conformitate cu articolul 173 alineatul (4) din Codul de procedură civilă, actul electronic se consideră notificat sau comunicat în a treia zi de la data primirii indicată pe confirmarea automată de primire, cu excepția cazului în care destinatarul dovedește

că actul nu a fost primit sau a fost primit ulterior.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul este notificat sau comunicat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă notificarea sau comunicarea actului (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de notificare sau comunicare a actului?

În cazul în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea Codului de procedură civilă, aceasta este, în principiu, nevalidă. Cu toate acestea, un astfel de viciu de notificare sau comunicare poate fi remediat în conformitate cu articolul 189 din Codul de procedură civilă în cazul în care actul este primit în fapt de către persoana căreia i-a fost sau i-ar fi putut fi adresat actul în temeiul Codului de procedură civilă. În acest caz, actul este considerat notificat sau comunicat în momentul în care este primit în fapt, iar viciul de notificare sau comunicare este remediat.

În cazul în care nici destinatarul, nici o altă persoană căreia i-a fost sau i-ar fi putut fi adresat actul în temeiul Codului de procedură civilă (de exemplu, o rudă adultă a destinatarului) nu primește actul, atunci nu este posibilă nicio remediere. Procedura de notificare sau comunicare nu este valabilă și trebuie efectuată din nou.

11 În cazul în care destinatarul refuză să accepte un act din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), iar instanța sau autoritatea sesizată în cauză decide, în urma verificării, că refuzul nu a fost justificat, există o cale de atac specifică pentru a contesta decizia respectivă?

Nu.

12 Trebuie să se plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act și, dacă da, care este suma? Există o diferență între situația în care actul urmează să fie notificat sau comunicat în temeiul dreptului intern și situația în care cererea de notificare sau de comunicare provine dintr-un alt stat membru? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor referitoare la notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat membru

În principiu, există o taxă pentru notificarea sau comunicarea actelor de către instanță. Cu toate acestea, în cadrul procedurilor judiciare la nivel național, în cazul în care taxele judiciare se raportează la suma în litigiu, taxa procedurală acoperă primele zece notificări sau comunicări ale actelor. În cazul actelor notificate sau comunicate ulterior și pentru actele notificate sau comunicate în contextul altor proceduri la nivel național, se percepe o sumă forfetară de 3,50 EUR de fiecare dată când actele sunt notificate sau comunicate cu un formular de înregistrare a notificării sau comunicării, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau de către un angajat al sistemului judiciar. Notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor de către instanță este gratuită.

Notificarea sau comunicarea la cererea părților în cauză se efectuează de către executorul judecătoresc. Pentru organizarea notificării sau comunicării prin predarea actului actelor la serviciul poștal, executorul judecătoresc percepe o taxă de 3,30 EUR. În plus, se plătesc taxe pentru a acoperi costurile fotocopiilor necesare și ale timbrei poștale, precum și costurile forfetare. În cazul în care un act a fost încredințat executorului

judecătoresc pentru a fi notificat sau comunicat și trebuie să fie autentificat, se percepe o taxă specială egală cu o sumă forfetară per act. Aceasta este de 0,50 EUR pe pagină pentru primele cincizeci de pagini și de 0,15 EUR pentru fiecare dintre paginile următoare.

În cazul în care actul este notificat sau comunicat de către executorul judecătoresc în persoană, taxa este de 11,00 EUR. În acest caz, pentru executorul judecătoresc trebuie, de asemenea, să se achite cheltuielile de deplasare cuprinse între 3,25 EUR și 16,25 EUR, în funcție de distanța care trebuie parcursă pentru a ajunge la destinatar.

De regulă, nu se percep taxe pentru executarea cererilor de notificare sau comunicare din partea altor state membre în temeiul Regulamentului (UE) 2020/1784, cu excepția cazului în care notificarea sau comunicarea este efectuată de un executor judecătoresc. În cazul în care actul este notificat sau comunicat de către executorul judecătoresc, onorariile sunt aceleași ca în cazul cererilor de notificare sau comunicare la nivel național. Costurile exacte în cazuri individuale sunt prevăzute în Legea privind executorii judecătorești [*Gerichtsvollzieherkostengesetz (GvKostG)*], în special lista costurilor (*Kostenverzeichnis*).

■ Ultima actualizare: 20/01/2025

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.